

Zpráva všem holubům

Hana Zagorová

Holubům, volám všem holubům,
z nábřeží, věží i slavobrán.
Holubům, zpráva všem holubům,
leťte blíž, najednou nevím kudy kam,

leťte blíž i ze všech náměstí,
bílých soch, parků i katedrál.
Leťte sem, stalo se neštěstí,
nestojí o mě už, kdo o mě stál.

Z vůně tvých dlaní, z tvých slibování,
nekrmte holuby, zbyl nápis,
zní jako výstřel, cedule v místě tajném,
jak láska nás dvou.
Park smutek jistí, tmou tančí listí,
hledám tě noci, jak pes pána,
já nehledaná dost času do rána mám.

Holubům, zpráva všem holubům,
z nábřeží, věží i katedrál.
Holubům, zpráva všem holubům,
nestojí o mě už, kdo o mě stál.
Raněná jak křídlo holubí,
zamávám ti ještě akorát.
Zmatená, jak šaty naruby,
nevidím, neslyším a nemůžu spát.

Jít domů váhám, smířit se zdráhám,
svět náhle pozpátku nit spřádá.
Hádám proč v hlavě
ten nápis právě,
nekrmte holuby, mám.
Toulám se v dešti,
hlava mi třeští,
nekrmte holuby, zbyl nápis.
Déšť parte skládá,
ta limonáda nedá se číst.

Holubům, volám všem holubům,
z nábřeží věží i slavobrán,
holubům, zpráva všem holubům,
leťte blíž, najednou nevím kudy kam,
leťte blíž i ze všech náměstí,
bílých soch parků i katedrál,
leťte sem, stalo se neštěstí,
nestojí o mě už, kdo o mě stál.